

ଶ୍ରୀମତେ ଶ୍ରୀ କୋଣ୍ଡା ଅନ୍ଧବିଦ୍ୟାଳୀ

ବାପା
ଶୁଣା !

ରାଜୁ, ମୁନମୁନ !
ତୁ ଯେମାନେ କ'ଣ
କହିଛ ?

ତୁମେ ଦିନେ ଆମକୁ
ଗୋଟାଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାହାଣୀ
କହିବ ବୋଲି କହିଥୁଲ ?
ମନେ ଅଛି !

ଠିକ୍ କହିଛ ! ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ
କାହାଣୀଟି ଲେଖାଯାଇଛି
ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁସ୍ତକ
ବାଇବଳରେ ! ବାଇବଳ ହେଉଛି,
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ।

ବାଇବଳର
କାହାଣୀ ?

ଏଇଟା କେବଳ
କାହାଣୀ ନୁହେଁ;
ମାତ୍ର ମଣିଷ ପାଇଁ
ଇଶ୍ଵର ଯେଉଁ
ଯୋଜନା
କରିଥୁଲେ, ତା'ର
ସତ୍ୟ ବିବରଣୀ

ଆମେ
କିପରି ଜାଣିବା
ବାଇବଳ
ହେଉଛି
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ
ପୁସ୍ତକ ?

ବାପା,
ଇଶ୍ଵର କ'ଣ
କେବେ ବହି
ଲେଖୁଛନ୍ତି ?

ନା ରାଜୁ, ଇଶ୍ଵର ୪୦ ଜଣ ବିଭିନ୍ନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି
ପୁସ୍ତକଟି ଲେଖିବାରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ପ୍ରାୟ
୧୫୦୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଏହା ଲେଖିଥିଲେ ।

ବାଇବଳରେ ରହିଛି ଗନ୍ଧି ପୁସ୍ତକ ଓ ସେ
ସବୁଗୁଡ଼ିକର ପରସ୍ପର ସହିତ ଆଶ୍ୟାନ୍ୟ ମେଳ ଅଛି ।
କେବଳ ଇଶ୍ଵର ହିଁ ତାହା କରି ପାରନ୍ତି ।

ଆହୁ ବାପା !
ଇଶ୍ଵର କିଏ ?

ଇଶ୍ଵର ଆମର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପିତା । ସେ ଆମର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି, ପ୍ରାର୍ଥନା
କଲେ ଉଭର ଦିଅନ୍ତି । ସେ ପବିତ୍ର ଓ ଶୁଦ୍ଧ । ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁ
ନ ପାରିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସବୁ ଦେଖନ୍ତି, ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ କିଛି
କରି ପାରନ୍ତି । ଏଥର ବାପାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣ !

ପୁରାକାଳରେ ଇଶ୍ଵର ଆମ ପୃଥିବୀ ଓ
ତନ୍ମଧ୍ୟ ସକଳ ବିଷୟ ସୁଷ୍ଠି କଲେ ।
ତା'ପରେ ଏକ ବିଶେଷ ସୁଷ୍ଠି କରିବା ପାଇଁ
ସେ ଉଦ୍ୟାନଟିଏ ତିଆରି କଲେ ଓ ତା'ର
ନାମ ଦେଲେ ଏବନ ।

ସେ ବିଶେଷ
ସୁଷ୍ଠି ହେଉଛୁ
ଆମେ !

ଆଦମ ଓ ହବାଙ୍କ ସୁଷ୍ଟି

ଆଦି ପୁଷ୍ଟକ ୧, ୨

ଇଶ୍ଵର ଜହିଲେ, “ଆମ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟ ସୁଷ୍ଟି କରିବା, ଯେପରି ଆମପରି ସେ ହେବ ।” ତହଁ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମିର ଧୂଳିରୁ ଏକ ପୁରୁଷର ଶରୀର ତିଆରି କଲେ ଏବଂ ତା’ ନାକରେ ଫୁଲ ଦେଇ ପ୍ରାଣବାୟୁ ପୂରାଇଲେ । ତହଁରେ ପୁରୁଷଟି ଏକ ଜୀବନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲା ।

“ଧୂଳିରୁ ତିଆରି କଲେ” ?

ହଁ ରାଜୁ, “ଇଶ୍ଵର ସବୁକିଛି କରି ପାରନ୍ତି ।”

ତା’ପରେ ଇଶ୍ଵର ଜହିଲେ, “ଏକାକୀ ରହିବା ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ଭଲ ନୁହେଁ । ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତା’ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗିନୀ ତିଆରି କରିବି ।” ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦମକୁ ଘୋର ନିଦରେ ଶୁଆଇଦେଲେ । ତାପରେ ସେ ଆଦମର ପଞ୍ଚରାତ୍ରୁ ହାତଟିଏ ନେଇ ସେହି ପଞ୍ଚରାତ୍ରାତ୍ମରୁ ଏକ ନାରୀଙ୍କୁ ଗଢ଼ିଲେ ।

ଇଶ୍ଵର ସେହି ନାରୀ ‘ହବା’ଙ୍କୁ ଆଦମଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ । ହବା ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ ।

ଉଦ୍‌ୟାନର ମଣିରେ ଇଶ୍ଵର ଜୀବନ ବୃକ୍ଷ ଏବଂ ସତ୍ୟରେ ଜୀବନଦାୟକ ବୃକ୍ଷ ପ୍ରାପନ କଲେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ କହିଲେ : “ତୁମେ ସବ ଅସବ ଜୀବନଦାୟକ ଫଳ ବ୍ୟତୀତ ଉଦ୍‌ୟାନର ଯେ କୌଣସି ଫଳ ସ୍ଵରୂପରେ ଖାଇ ପାରିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯଦି ସେହି ଫଳ ଖାଇବ, ତାହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ ।”

ଆଦମ ଏବଂ ହବା ଅତି ସୁଖରେ ଉଦ୍‌ୟାନରେ ବାସ କଲେ । ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଅତି ଘନିଷ୍ଠ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ସାନ୍ତିଧି ଓ ସଙ୍ଗ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ଦିନେ କ’ଣ ହେଲା...

ଆଦମୀ ଓ ହବା ପାପ କଣେ

ଆଦିପୁଷ୍ଟକ ନ ପର୍ବ

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ଶଯତାନ ସର୍ପ ବେଶ ଧାରଣ କଲା । ଆଦମ ହବା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସଜରେ ଥାଇ ତାଙ୍କର ଆଞ୍ଚା ପାଳନ କରନ୍ତୁ ବୋଲି ସେ ଆଦୋ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନ ଥିଲା ।

ସେ ହବାକୁ ପଚାରିଲା, “ଇଶ୍ଵର କ’ଣ ସତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଛୁ ଏହି ଉଦ୍ୟାନସ୍ଥିତ କୌଣସି ଫଳ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖାଇବ ନାହିଁ ?”

ହବା ତାହାକୁ କହିଲା, “କେବଳ ଉଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟ ଘଲରେ ଥିବା ଗଛଟିର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଇଶ୍ଵର କହିଛୁ ଆମେ ତାହା ଖାଇବୁ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଛୁଇବୁ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, ନଚେଉ ଆମେ ନିତାନ୍ତ ମରିବୁ ।”

ସର୍ପ ଉରର ଦେଲା, ତୁମେ କଦାପି ମରିବ ନାହିଁ !

ତୁମ୍ଭେମାନେ... ଠିକ୍ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରି ହୋଇଯିବ ।

ସେଥିରେ ହବା ରାଜି ହୋଇଗଲା । ଫଳଟି ତାଙ୍କୁ ବଡ଼ ସତେଜ ଓ ସୁସ୍ଵାଦୁକର ଦିଶିଲା, ପୁଣି ତାହା ତାଙ୍କୁ ଅତି ଝାନୀ କରିଦେବ ଯେ ! ତେଣୁ ସେ...

“ନାଁ ନାଁ ତୁମେ ମୋଟେ ଖାଅନା ହବା !”

ରାଜୁ ତୋର ପରାମର୍ଶ ଉରମ ! କିନ୍ତୁ ହବା ନିଜେ ଖାଇଲେ ଓ ଆଦମ ମଧ୍ୟ ଖାଇଲେ ଏବଂ ଅବାଧ ହୋଇ ପାପ କଲେ ।

ଖାଇବା କ୍ଷଣି ସେମାନେ ଉପରୀତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ଓ ଇଶ୍ଵର

ଉଦ୍ୟାନଙ୍କୁ ବୁଲିବା ପାଇଁ ଆସିବାବେଳେ ସେମାନେ

ଲୁଚିଲେ । ତେଣୁ ଇଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଏବନ ଉଦ୍ୟାନରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ ।

ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର
କରିଦେଲେ ? ଇଶ୍ଵର
କ'ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ
ପ୍ରେମ କଲେ ନାହିଁ ?

ମୁଁ ଶୟତାନର କଥା
ମୋଟେ ଶୁଣି ନ ଥାନ୍ତି ।

ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ
ଆଉ କେବେ ଦେଖିଲେ ?

ଧେର୍ୟେ ଧରି ଶୁଣ ! ଇଶ୍ଵର ତଥାପି
ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ । ଇଶ୍ଵର ପାପକୁ
ଘୁଣା କରନ୍ତି ଏବଂ ପାପ ଆମମାନଙ୍କୁ
ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ କରିଦିଏ ।

ତା'ହେଲେ ଇଶ୍ଵର ସେ
ଗଛଟିକୁ କାହିଁକି ସେଠାରେ
ଲଗାଇଥିଲେ ?

ଇଶ୍ଵର ଆଦମ ଓ ହରାଙ୍କୁ
ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ । ସେ
ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେପରି
ସେମାନେ ସ୍ମୃତ୍ତାରେ
ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବେ ଓ
ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ
କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ
ଅବାଧ ହେବାକୁ ବଂର
ଅଧିକ ପସଦ କଲେ ।
ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ
ହେବା ଯେ କେଡ଼େ
ଉଦ୍‌ଯାନକ, ସେମାନେ
ତାହା ଜାଣି ନ ଥିଲେ ।

ସେମାନେ ପାପ କରିବାକୁ
ପସଦ କରିବାରୁ, ତାଙ୍କ ପରେ
ଯେତେବେଳୀ ଜନ୍ମ ଲାଭ କଲେ
ସେ ସମସ୍ତେ ଜନ୍ମରୁ ପାପୀ
ହେଲେ ଏବଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ
ମଧ୍ୟ ପୃଥକ ହେଲେ ।

ତା'ମାନେ ସେମାନଙ୍କ
ଲାଗି ଆମେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ
ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ ?
ଏଇଟା କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟାୟ !

ନାଁ ରାଙ୍କୁ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ,
ମାତ୍ର ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭୁଲ କାମ କରି ପାପ
କରୁ । କିନ୍ତୁ ନିଜ ସହିତ ପୂର୍ବମିଳିତ କରାଇବା
ପାଇଁ ଇଶ୍ଵର ଏକ ସୁଦର ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଆୟମାନଙ୍କ ପାପ
ସକାଶେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ସେ
ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲେ ଜଣେ ସିଦ୍ଧ ପୂରୁଷଙ୍କୁ ।

ଯେତେବେଳେ ସବୁକିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇ ସାରିଲା, ଇଶ୍ଵର ତାଙ୍କ
ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
କଲେ । ତାହା ଆରମ୍ଭ ହେଲା
ଏକ ଶିଶୁଠାରୁ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମ

ମାଥ୍ୟ ୧; ଲୁକ ୨

ଇଶ୍ଵର ନିଜର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସାନ ଶିଶୁ ରୂପେ ମରିଯମଙ୍କୁ ଦେଲେ । ଶିଶୁଟିର ଯଦ୍ବୁ ନେବା ପାଇଁ ମରିଯମଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସକାଶେ ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ବାଛିଲେ । ଶିଶୁଟି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ପାପଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଜନ୍ମ ନେଲା ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଜଣେ ଦୃଢ଼ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ,
“ମରିଯମଙ୍କର ଏକ ପୁତ୍ର ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ତାର ନାମ ଯୀଶୁ ଦେବ, କାରଣ ସେ
ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପରୁ ଉତ୍ଥାର କରିବେ ।” (“ଯୀଶୁ”
ଶବର ଅର୍ଥ ପ୍ରଭୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି)

ଶିଶୁଟି ଜନ୍ମହେବା ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଯୋଷେଫ ଏବଂ ମରିଯମଙ୍କୁ ରେଥଳିହିମ ଯିବାକୁ
ପଡ଼ିଲା ।

ସେମାନେ ସେହିଠାରେ ରହିଥିବା ସମୟରେ ମରିଯମ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ ସୁରୂପେ ଏକ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରସବ କଲେ ।

ସେହିଦିନ ରାତ୍ରିରେ ବେଥଳିହମ ଗ୍ରାମ ବାହାରେ, ଦଳେ ମେଷପାଳକ ନିଜର ମେଷପଳ ଜଗିଥିଲେ । ଉଶ୍ଵର ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଜନ୍ମ ସମାଦ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ନିମନ୍ତେ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ଉଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏକ ସାନ ଶିଶୁ ରୂପେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବାର ଅଭୂତ ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ସେମାନେ ଆସିଲେ ।

“ପିଲାମାନେ, ତୁମପରି ଯୀଶୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ” ।

“ବାପା, ସେ କ’ଣ ସ୍କୁଲକୁ ଯାଉଥିଲେ ? ଏବଂ ଆମପରି ଖେଳୁଥିଲେ ?”

“ହଁ, ରାଜୁ, ସେ ମଧ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କର ବାଧ ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପିତା ଉଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଥିଲେ ।”

“ତଥାପି ସେ କେବେହେଲେ ପାପ କରି ନ ଥିଲେ ।”

ଶିକ୍ଷାଦାତା ଯୀଶୁ

ଜୁଲୀ ୨, ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୭, ଯୋହନ୍ନ ୩,

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ୧୨ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅନେକ ଧର୍ମଗୁରୁମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳାମିଶା କରିଥିଲେ ।

ସେ ମନ୍ଦିରରେ ଥାଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଭୀର ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ । ପୁଣି ସେହି ଧର୍ମଗୁରୁମାନେ ତାଙ୍କର ଉଭର ଶୁଣି ଓ ଗଭୀର ଝାନ ଦେଖୁ ଚକିତ ହେଉଥିଲେ ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଶରୀରରେ ଓ ଝାନରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉଶ୍ଵର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦୃତ ହେଲେ ।

ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ୩୦ ବର୍ଷ ବୟସ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଲୋକମାନେ କି ପ୍ରକାରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେ ବିଷୟ ଉଶ୍ଵର ଯେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ଏହି କଥା ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ଓ ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ପ୍ରେମ କର । ଏହାହିଁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଏବଂ ସର୍ବମହତ ଆଜ୍ଞା । ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଜ୍ଞାଟି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମଟି ପରି ସମାନ ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି, ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କ ନିଜପରି ପ୍ରେମ କର ।”

ଯୀଶୁ ଉଶ୍ଵରଙ୍କର ସୁନ୍ଦର ଯୋଜନା ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ ପରିକି ଆସେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଇ ପାରିବୁ ।

ସେ କହିଲେ, “ଉଶ୍ଵର ଜଗତକୁ ଏପରି ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ ସେ ଆପଣା ଅନ୍ତିମ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ତହିଁରେ ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନେକ ଜୀବନ ପାଇବ ।”

“ବାପା, ମୁଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ।”

“ବାପ ଖୁବ୍ ଭଲ କଥା, ମୁନ୍ମୁନ୍ !”

ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ଯୀଶୁ

ମାଥୁଛ ୪:୯

ଇଶ୍ୱର କି ପ୍ରକାର ତାହା ଜାଣିବାକୁ ଯୀଶୁ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ଇଶ୍ୱର ସେ
ପ୍ରେମମଧ୍ୟ ଏହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ।
ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ରୋଗ ବ୍ୟାଧ ସୁଷ୍ଠୁ
କରି ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

ସୁଷ୍ଠୁ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ରୋଗୀମାନେ
ଅବିଳମ୍ବେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଥିଲେ ଭୂତଗ୍ରୁହ କିମ୍ବା
ମୃଗୀରୋଗ, ପକ୍ଷାଘାତ ଅବା ବିଭିନ୍ନ ରୋଗ
ଭୋଗୁଥିଲେ, ଯୀଶୁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଷ୍ଠୁ କଲେ ।

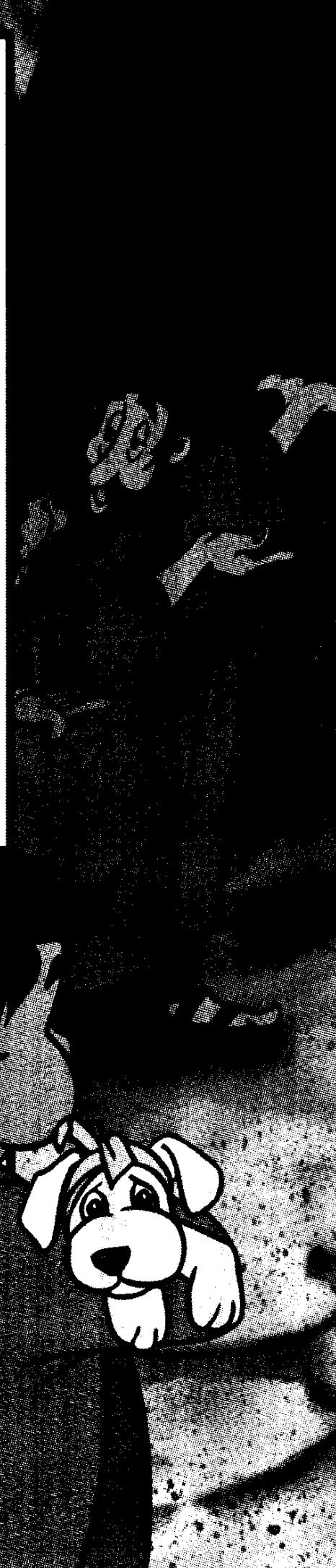
ଥରେ ଜଣେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ
ଆଶ୍ୱାସପତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କ ନିବେଦନ କରି କହିଲା,

“ମୋର ଝିଅଟି ବର୍ଣ୍ଣମାନ
ମରିଗଲା, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଯଦି
ଥରଟିଏ ତା’ଉପରେ
ଆପଣଙ୍କର ହାତ
ରଖନ୍ତେ ତା’ହେଲେ
ଆପଣ ତାକୁ ପୁର୍ଣ୍ଣକୀର୍ତ୍ତ
କରି ପାରନ୍ତେ” ।

ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ସହିତ
ଗଲେ ଏବଂ ଝିଅଟିର ହାତ
ଧରିଲାକଣି ସେ ଉଠି
ଠିଆହେଲା ।

“ବାପରେ ! ଯୀଶୁ
ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁଷ୍ଠୁ
କଲେ ?”

“ଠିକ୍ କଥା ରାଜୁ, ସେ ଆଜି
ମଧ୍ୟ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସୁଷ୍ଠୁ କରନ୍ତି ।
କୌଣସି ବିଷୟ ତାଙ୍କ ପାଇଁ
ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ !”

ଅଲୋକିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନକାରୀ ଯୀଶୁ

ମାତୃତ ୧୪, ଯୋହନ ୩

“ଯୀଶୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଆଶ୍ୟ ଓ ବିସ୍ମୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ସେ ଝଡ଼ ବଢ଼ାସକୁ ଶାନ୍ତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପାଣି ଉପରେ ଚାଲିଥିଲେ !”

“ବାପା ଏ ଗୁଡ଼ା ନିଶ୍ଚୟ ଖୁବ ରୋମାଞ୍ଚକର ହୋଇଥିବ ନାଁ !”

‘ହଁ ରାଜୁ ତୁ ଠିକ୍ କହିଛୁ, ଆଉ ଥରେ କ’ଣ ହୋଇଛି ନାଁ ୪୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଉ ଯାଉ ଅନେକ ଦୂରକୁ ଚାଲିଗଲେ । ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇ ଆସୁଥିବାରୁ ଖାଦ୍ୟ କିଣିବା ପାଇଁ ପଠାଇଦେବା ନିମନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କଲେ ।

ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଭର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଅ ।”

ଆହ୍ରିୟ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ ଏହିଠାରେ ଜଣେସାନ ପିଲା ଅଛି ଯାହା ପାଖରେ ପାଞ୍ଚୋଟି ଯବ ରୋଟୀ ଓ ଦୁଇଟି ମାଛ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏତେବେଳେ ଲୋକ ଗହଳି ପାଇଁ, ସେତିକି ବା କ’ଣ ହେବ ।”

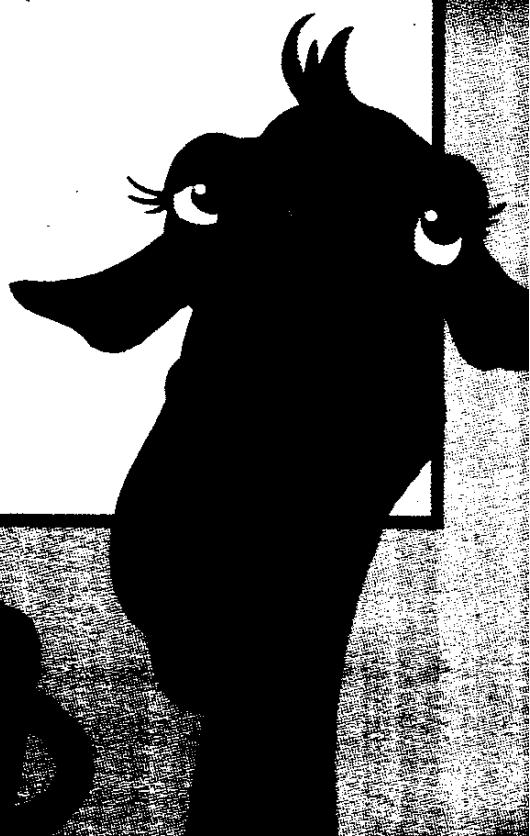
ଯୀଶୁ ରୋଟୀ ନେଇ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଣିଦେବା ପାଇଁ କହିଲେ । ପରେ ସେ ମାଛଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନେଇ ସେ ପ୍ରକାର କଲେ । ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ଆକଷ ଭୋଜନ କଲେ ।

ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯେପରି କିଛି ନଷ୍ଟ ନ ହୁଏ ସେଥ୍ୟପାଇଁ ଯାହା ବଳି ଯାଇଛି, ସେ ସବୁ ଏକାଠି କର ।”

ଆରମ୍ଭରେ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚୋଟି ଯବ ରୋଟୀ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଖାଇ ସାରିବା ପରେ ଯେତିକି ବଳିଗଲା, କେବଳ ସେତିକି ବାର ଟୋକେଇ ହେଲା ।

“ବାପା, ଖାଇବା ଆରମ୍ଭରୁ ଯେତିକି ଥିଲା, ତାଠାରୁ ଅଧିକ ବଳିଗଲା ?”

“ଠିକ୍ କହିଛୁ ମୁନ୍ମୁନ୍ । ଯୀଶୁ ସେବିନ
ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଯେ, ଉଶ୍ଵର
ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଭାବ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରନ୍ତି ।
ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଉଶ୍ଵର ଆମର
ସମସ୍ତ ଅଭାବ ପୂରଣ କରିବେ ।”

ଯୀଶୁ ଏବଂ ପିଲାମାନେ

ମାଥୁର ୧୯, ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୦

“ଜଣ୍ଠର ସେ ସାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ କଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଷ୍ଠୁ କଲେ, ଏପରିକି ମୃତ ପିଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ ଦେଲେ । ଜଣେ ବାଳକ ଯେପରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚରୋଟି ଦୁଇମାଛ ଦେଇଥିଲା, ସେହିପ୍ରକାରେ ଯୀଶୁ ଅନେକ ପିଲାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।”

ଯୀଶୁ ଯେପରି ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ଥୋଇ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ପାରୀବେ ସେଥୁସକାଶେ ଅନେକ ପିଲାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଣାଗଲା । କାଳେ ଯୀଶୁ ବିରତ ହେବେ ସେଥୁପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ବାରଣ କଲେ ।

যাশু যেতেবেলে একথা শুণিলে, ষে কহিলে, “পিলামানকু মো
নিকটকু আধিবাকু দিথ, ষেমানকু মনা করনাহৈ। যেছানকুর বিশ্বাস
শিশুমানকুর তুল্য নুহেঁ, ষেমানে কেবেহেলে উশুরক রাজ্যে
প্রবেশ করি পারিবে নাহৈ।” তা’পরে ষে পিলামানকু নিজ কোলে
নেই ষেমানক মন্ত্রক উপরে হাত থেক আশীর্বাদ কলে।

“মুঁ মধ যাশুকোরু আশীর্বাদ পাইবাকু চাহেঁ !”

“হঁ রাজু তু নিশ্চয় পাইবু, কারণ যাশু আজি মধ ষেহিপরি ষেমান এবং
আজি মধ ষে পিলামানকু ষেমান ভাবৱে প্ৰেম কৰন্তি।

“অবশ্য ষেমন্তে যে তাকু ভল পাইথুলে তা’ নুহেঁ। তাকুৰ শিক্ষাশুণি ও
অলৌকিক কাৰ্য্য দেখু কেতেক ধৰ্মগুৰু তাক প্ৰতি উৰ্ষা কলে। অনেক লোক
তাকু ভল পাইথুলে বোলি ষেমানে তাক প্ৰতি মনে মনে রাগুথুলে। তেন্তু
তাকু মাৰিবা পাইঁ ষেমানে ষড়যন্ত্ৰ কলে।

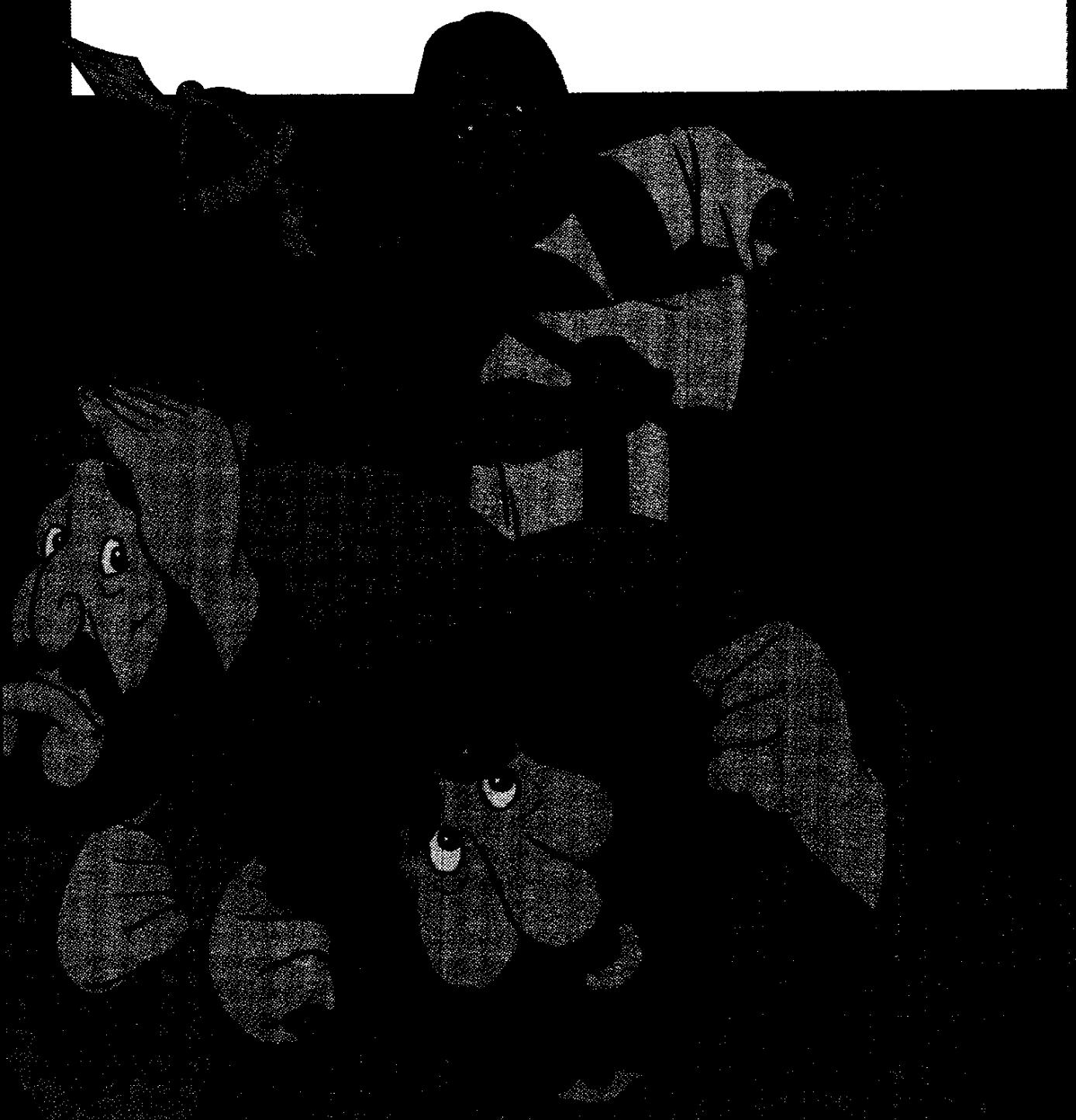
ଯୀଶୁ ଗିରପଦ ହୋଇ ବିଚାରିତ ହେଲେ

ଲୁକ ୨୨; ଯୋହନ ୧୯

ଦିନେ ରାତିରେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ, ଯିହୁଦୀୟ ଧର୍ମଘୂର୍ହମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗିରପଦ କରିବା ପାଇଁ ଖତ୍ରୀ ଓ ବର୍ଷା ଦେଇ ଦଳେ ଲୋକଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ।

ଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଆମେ କ’ଣ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ?” ଏହା କହି ଜଣେ ଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦାସକୁ ଆଘାତ କରି ତାହାର କାନ ଜାଟି ପକାଇଲେ ।

କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଆଉ ପ୍ରତିବାଧା ଦିଅ ନାହିଁ !” ଏହା କହି ସେ ତାହାର କଟା କାନକୁ ଛୁଇଁ ସୁଷ୍ଠୁ କଲେ ।

“ଆଶୁର୍ୟ ! ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁଷ୍ଠୁ କଲେ ?”

“ହଁ, ମୁନମୁନ । ଯୀଶୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।”

ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଧରି ପକାଇ ବାନ୍ଧି ନେଇଗଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ଶାନର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ପିଲାତଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିଚାର କରାଗଲା । ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ କଣ୍ଠାର ମୁକୁଟ ଥୋଇ ତାଙ୍କୁ ଥଣ୍ଡା ପରିହାସ କଲେ । ତହିଁରେ ପିଲାତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ,

“ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବି, କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଭଲଭାବେ ଜାଣ ଯେ, ମୁଁ ତାହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାଉନାହଁ ।”

କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଚିକ୍କାର କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ତାକୁ ଦୂର କର, ତାକୁ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଅ ।” ପରିଶେଷରେ କୁଣ୍ଡବିନ୍ଦ କରାଇବା ପାଇଁ ପିଲାତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଦେଲେ ।

“ଏଇଟା କିନ୍ତୁ ଘୋର ଅନ୍ୟାୟ ! ସେତ କୌଣସି ଭୁଲ କରି ନ ଥିଲେ !”

“ଠିକ୍ କଥା ରାଜୁ, କିନ୍ତୁ ମନେରଖ ଉଶ୍ରରଙ୍କର ଗୋଟାଏ ଯୋଜନା ଥିଲା ।”

ଯୀଶୁକ୍ରଶବ୍ଦି ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ

ଲୁକ 9:7

“ସେମାନେ ଯୀଶୁକ୍ର କୁଶବ୍ଦି କଲେ !”

ଯୀଶୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ହେ ପିତା, ଏମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର, କାରଣ ଏମାନେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ତାଙ୍କ ସହିତ ଦୂରଜଣ ଅପରାଧୀ ମଧ୍ୟ କୁଶରେ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିଥିଲେ । ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାହାଙ୍କୁ ପରିହାସ କରି କହିଲା, “ଓଁ, ତୁମେ ହେଉଛ ତା’ହେଲେ ସେହି ମସୀହ, ନାଁ ?” (ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଅନ୍ୟ ନାମ ହେଉଛି ମସୀହ) “ତା’ହେଲେ ନିଜକୁ ଓ ଆମଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକରି ତାହାର ପ୍ରମାଣ ଦିଅ ।”

କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଅପାରାଧୀଙ୍କଙ୍କ ତାହାର ପ୍ରତିବାଦ କରି କହିଲା, “ତୁ ମରିବା ସମୟରେ ବି କ'ଣ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପ୍ରକାଶ କରୁ ନାହୁଁ ? ଆମର ମନ୍ୟକର୍ମ ହେତୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଆମର ପ୍ରାପ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ତ କିଛି ଭୁଲ କରି ନାହାନ୍ତି ।”

ତା’ପରେ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ କହିଲା, “ହେ ଯୀଶୁ, ଆପଣ ନିଜ ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିଲେ ମତେ ଚିକେ ମନେ ପକାଇବେ ।”

ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କହୁଛି, ତୁମେ ଆଜି ମୋ ସହିତ ପାରଦୀଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।”

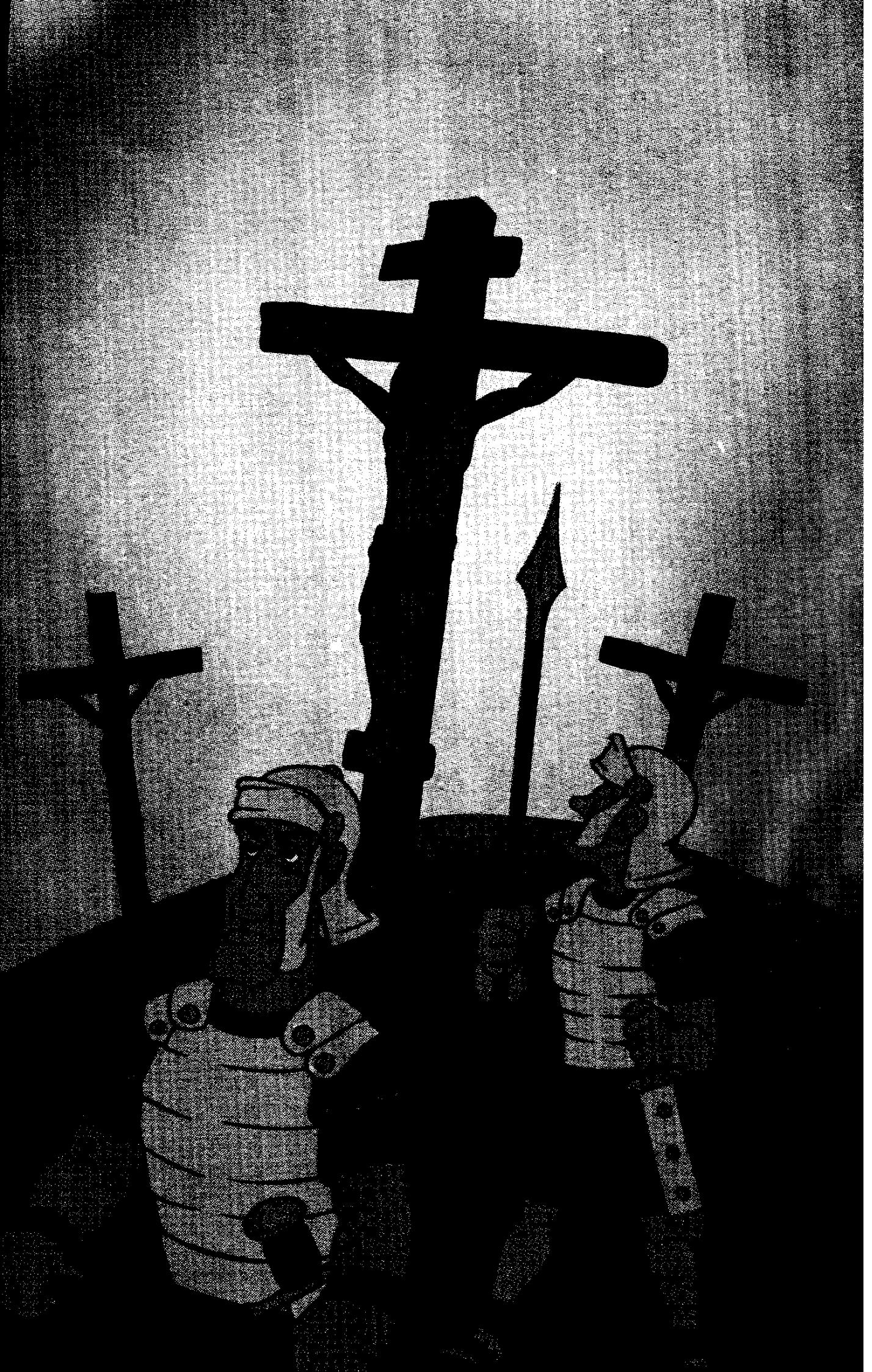
“ତା’ ମାନେ ସେ ମଳାପରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ରହିବ ?”

“ହଁ, ତୁ ଠିକ୍ କହୁଛୁ ମୁନ୍ମୁନ୍ ।”

“ପରେ ଯୀଶୁ ପିତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଚିକାର କରି ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ ।”

“ଆଜ୍ଞା ବାପା, ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଯୋଜନାର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କ'ଣ ଯୀଶୁ ଅଟନ୍ତି ?”

“ତୁ ଠିକ୍ କହିଛୁ ରାଜୁ । ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ନିଷ୍ପାପ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ଯେ କି ଆମମାନଙ୍କ ପାପର ଦଣ୍ଡ ସ୍ଵରୂପେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ ।”

ଯୀଶୁ ଜୀବିତ

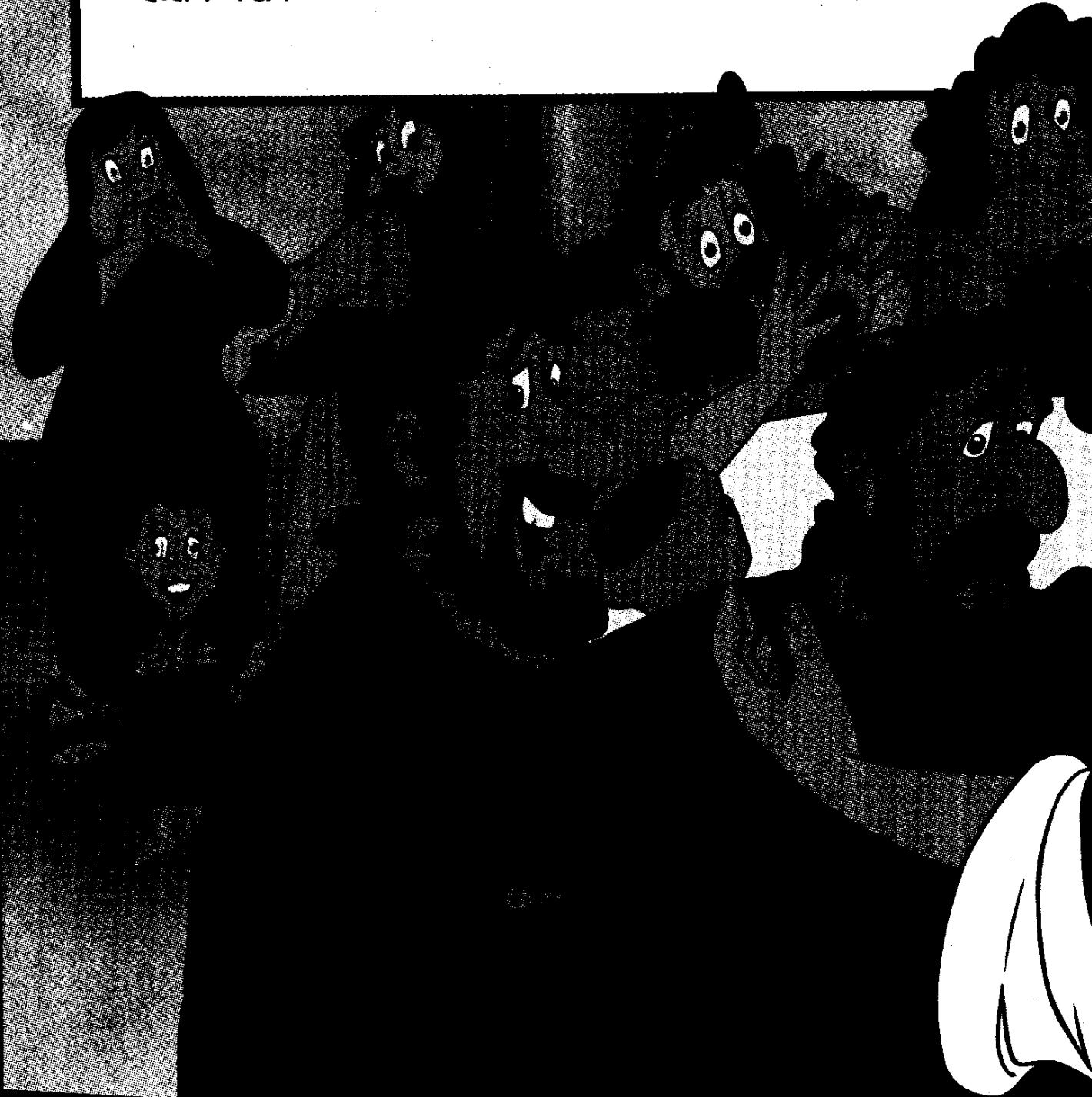
ମାଥ୍ୟ ୨୮, ଲୁକ ୨୪

ଯୀଶୁଙ୍କର ମୃତ ଶରୀରକୁ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନେ ଏକ ସମାଧିରେ ରଖିଲେ ।

ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନର ଅତି ପ୍ରତ୍ୟେଷରେ ଦୁଇଜଣ ନାରୀ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଗଲେ ।

ହଠାତ୍ ସେଠାରେ ଏକ ମହା ଭୂମିକମ୍ ହେଲା, କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ସମାଧି ମୁହଁରେ ଉଚ୍ଚା ଯାଇଥିବା ବିରାଟ ପଥରଟିକୁ ଗଡ଼ାଇ ଦେଲେ ।

ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ଜହିଲେ, “ଉଦ୍‌ଯକର ନାହିଁ । ମୁଁ ଜାଣେ କୁଶାପୀତ ହୋଇଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖୋଲୁଛ । ସେ ଏଠାରେ ନାହାନ୍ତି, ସେ ଯେପରି କହିଥୁଲେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠି ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ଶିଶ୍ରୁ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଦିଅ ।”

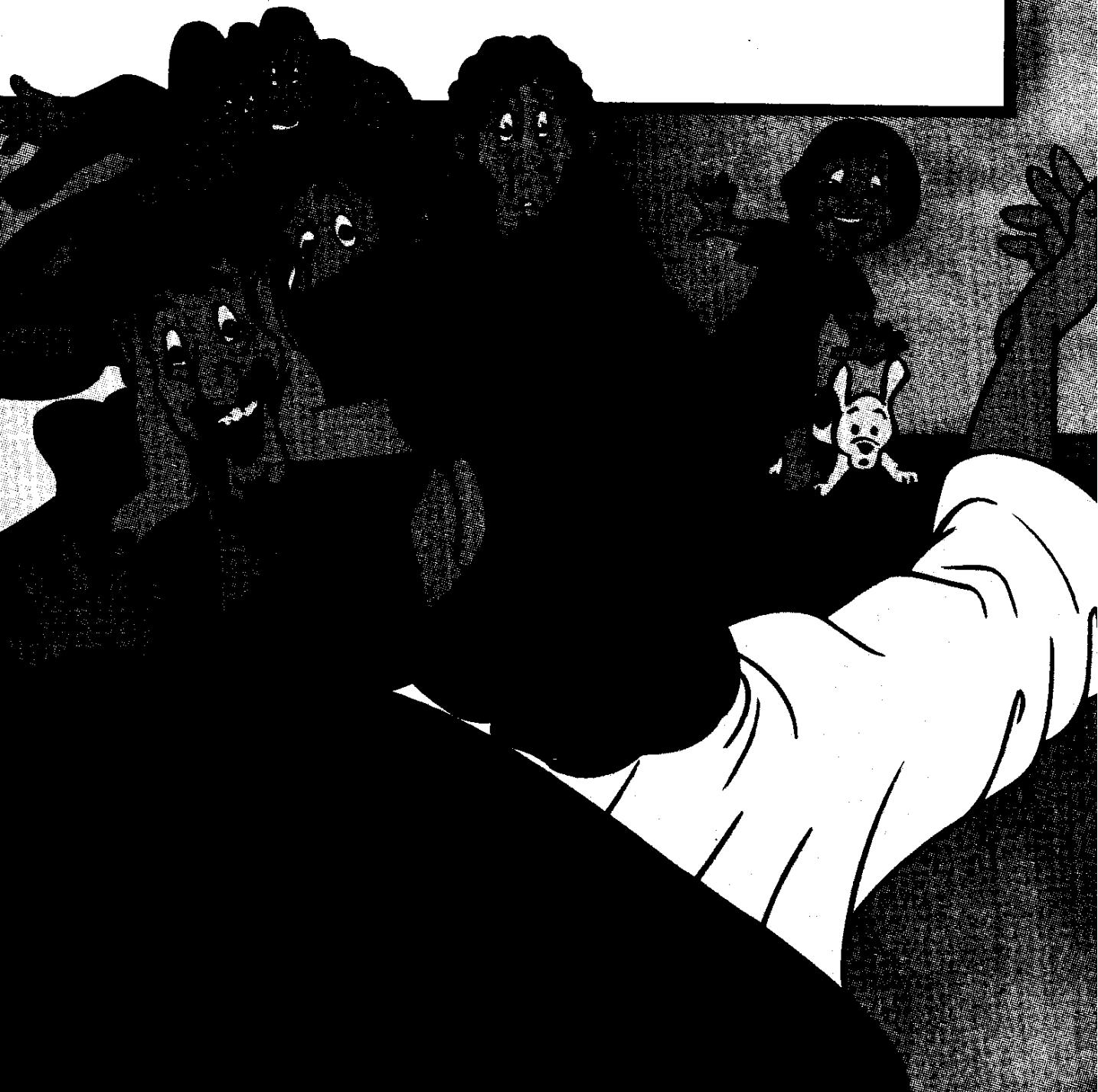

“ବେଶ ବଡ଼ିଆ ତ !”

“ଠିକ୍ କଥା ରାଜୁ । ଆସମାନଙ୍କ ପାପର ରଣ ପରିଶୋଧ କଲାପରେ ଉଦ୍‌ଘର୍ଷିତାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଲେ । ମୂଳରୁ ଏହାହିଁ ଥିଲା ଉଦ୍‌ଘର୍ଷିତଙ୍କ ଯୋଗନା ।”

ପରେ, ଯେତେବେଳେ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ହଠାତ୍ ନିଜେ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଉଚ୍ଚା ହେଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ହେଉ ।” କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଭୂତ ଦେଖୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଭାବି ଅତିଶାୟ ଡରିଗଲେ ।

ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଉପରୀତ ହେଉଛ ?” ମୋର ହାତକୁ ଦେଖ ମୋର ପାଦକୁ ଦେଖ । ଦେଖିଲେ ତୁମେ କୁଣ୍ଡି ପାରିବ ଯେ ଏହା ବାସ୍ତବରେ ମୁଁ । ମତେ ଛୁଅଁ ଓ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଜାଣ ଯେ, ମୁଁ ଭୂତ ନୁହେଁ ।”

ଆଜି ଯୀଶୁ କେଉଁଠାର ?

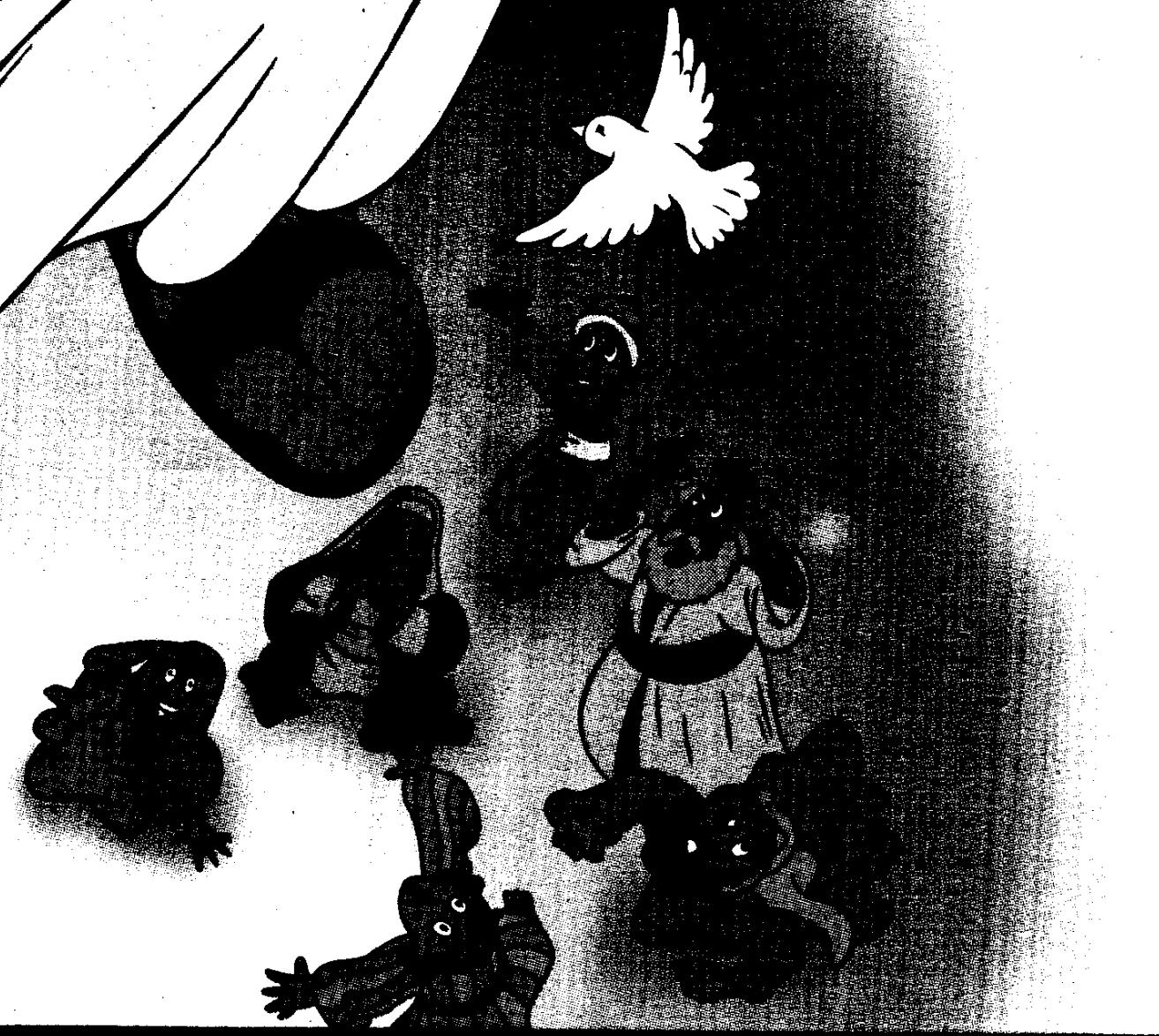
ଯୋହନ୍ ୧୭, ପ୍ରେରିତ ୧

“ଅନେକ ସପ୍ତାବ୍ଦ ଧରି ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ ।”

“ସେମାନେ ତ ତାହାହେଲେ ଖୁବ୍ ଖୁସି ହୋଇଥିବେ ।”

“ଆଛା ବାପା, ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୀଶୁ କେଉଁଠାର ଅଛନ୍ତି ?”

“ତୁ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଶ୍ନଟିଏ ପଚାରିଛୁ ମୁନ୍ମୁନ୍” । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ
ଚାଲିଯିବାଟା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାର ହିତଜନକ ହେବ, କାରଣ ମୁଁ ଯଦି ନ
ଯାଏ ତେବେ ପବିତ୍ର ଆମା ଆସିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ଚାଲିଗଲେ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଆସିବେ, କାରଣ ମୁଁ ଯାଇ ତାକୁ ପଠାଇବି ।”

ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ସାରିଲେ, ସେମାନେ
ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯୀଶୁ ଉପରକୁ ଉଠୁଛନ୍ତି ଏବଂ କିଛିକଣ ପରେ ଆକାଶରେ ଏକ ମୋଘ
ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ହଠାତ୍ ଦୁଇଜଣା ସ୍ଵର୍ଗଦୂତ ସେଠାରେ ଉଭା ହୋଇ
ତାକୁ କହିଲେ, “ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତୁମ ପାଖରୁ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ନିଆୟାଇଛି ଏବଂ ତୁମେ ତାକୁ
ଯେଉଁପରି ଭାବରେ ଯିବାର ଦେଖଇ, ସେ ଦିନେ ସେହିପରି ଭାବରେ ପୁଣି
ଫେରି ଆସିବେ ।”

ସମସ୍ତ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିନେ ଯୀଶୁ ଜଗତକୁ ପୁଣି ଫେରି ଆସିବେ ।
ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଲେ, ଏବଂ
ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା ହୋଇଛି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ।
ସେତେବେଳେ ଆମେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଚିରଦିନ ବାସ କରିବୁ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମଠାରୁ
ଆମମାନଙ୍କୁ କେହି ହେଲେ ପୃଥକ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ମୁଁ ଉଶ୍ରରଙ୍କ ସତାନ
ହେବି ଓ ତାଙ୍କ ସଜେ
ସଦା ରହିବି ।

ବାସ୍ତବିକ ରାଜୁ, ଏହା ହେଉଛି ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ! ବାଜବଳ
କହେ ଯେ, ପାପ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଉଶ୍ରରଙ୍କଠାରୁ ବିଛିନ୍ନ କରେ । ଏହା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ
କହେ ଯେ, “ୟୀଶୁ ଯେ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି ଏହା ଯେବେ ମୁଖରେ ସ୍ଵୀକାର କର ଏବଂ
ଉଶ୍ରର ତାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଯଦି ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କର,
ତା’ହେଲେ ତୁମେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ । କାରଣ ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା
ତୁମେ ଉଶ୍ରରଙ୍କ ସହ ମିଳିତ ହେବ
ଓ ମୁଖରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା
ପରିତ୍ରାଣପ୍ରାସ୍ତୁ ହେବ” ।

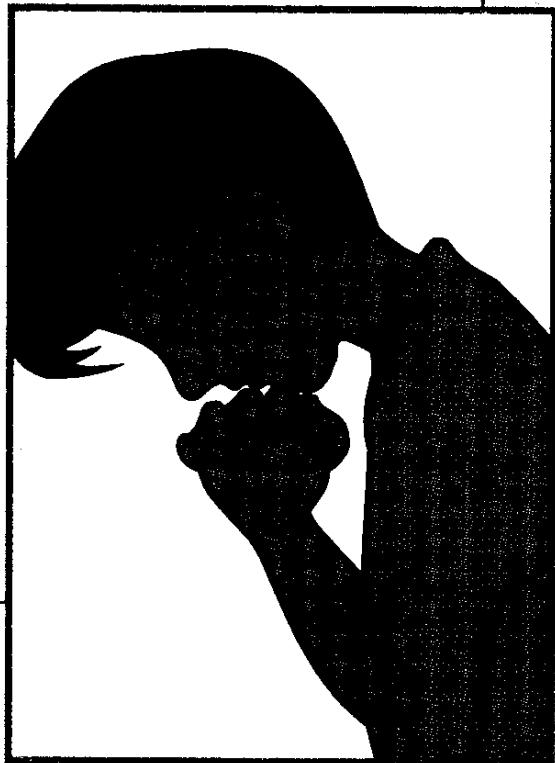
ରୋମ ୧୦:୯-୧୦

ମୁଁ ଯେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ
କରେ ମୁଁ ଏ କଥା କୋର
ଦେଇ କହିପାରେ !

ତା’ହେଲେ ଚାଲ ରାଜୁ, ଆମେ ଉଶ୍ରରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବା । ସେ ଆମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି ।
ତୁ ମୋ ସହିତ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।

ପ୍ରିୟ ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଜାଣେ ମୁଁ ପାପୀ । ମୁଁ ଅନେକ ତୁଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି ଓ
ମନ୍ଦ ପଥରେ ଯାଇଛି; ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଦୁଃଖିତ । ଦୟାକରି ମୋତେ କ୍ଷମା
ଦିଅ । ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ତୁମର ପୁତ୍ର ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋ'ର ପାପ
ସକାଶେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ ଓ
ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇଲ । ମୁଁ
ଚାହେଁ ଯାଶୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ହୁଅନ୍ତୁ ।
ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଥିବାରୁ ଓ
ମୋତେ ତୁମର ସନ୍ତାନ କରିଥିବାରୁ
ମୁଁ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି । ମୋ
ହୃଦୟକୁ ପବିତ୍ରଆୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ
କର, ଯେପରିକି ତୁମର ବାଧ ହେବା
ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଶକ୍ତି ପାଇବି । ଆମେନ ।

ଦେଖ, ମୁଁ ବର୍ଷମାନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ

ବିଲକୁଳ ଠିକ

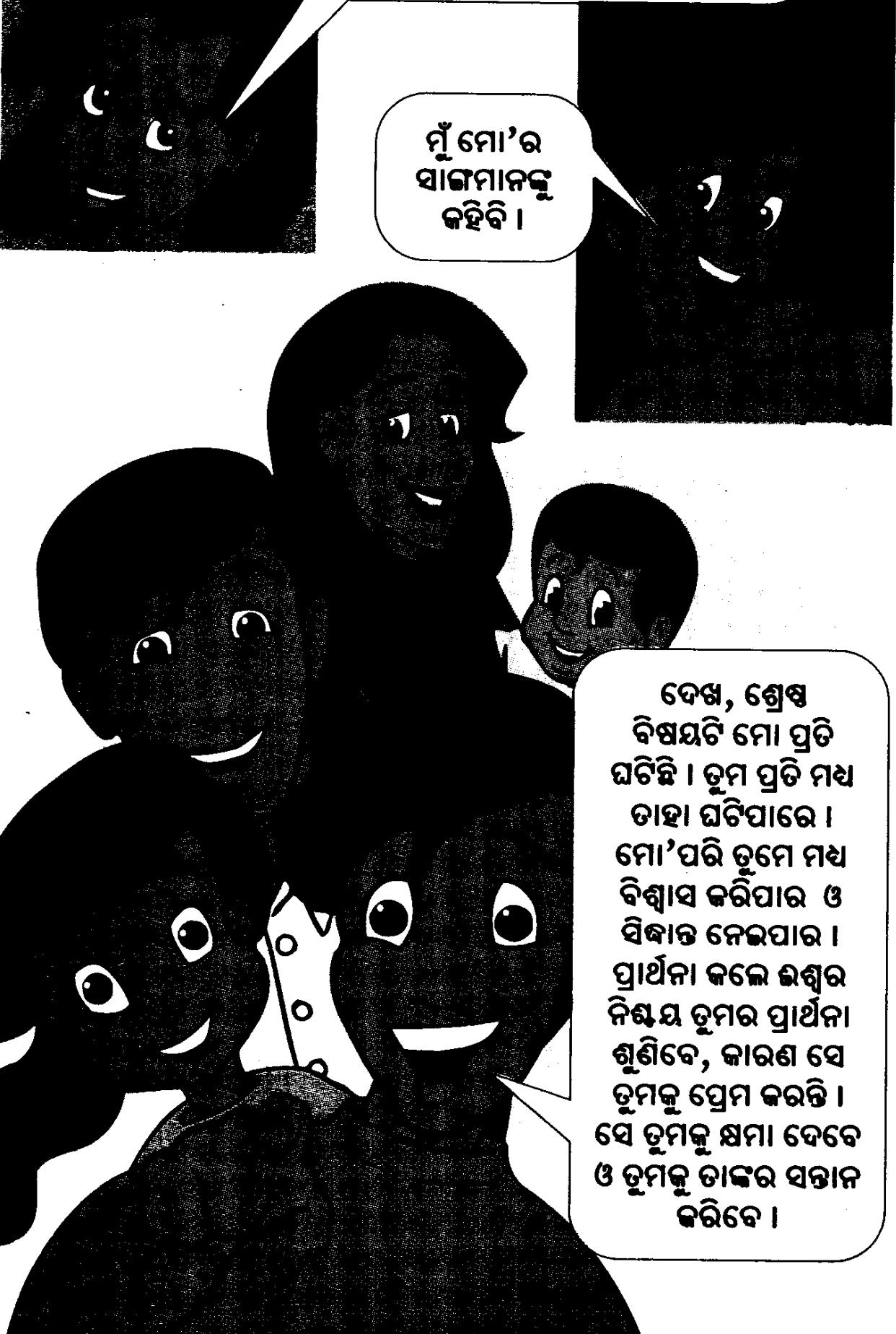
ମନେ ରଖ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣିବା
ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ କଥା କୁହ
ଓ ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ବାଇବଳ ପାଠ
କର । ବାଇବଳ ଦେଇ ଇଶ୍ଵର ତୁମ
ସହିତ କଥା କୁହନ୍ତି ଏବଂ କେଉଁ
କେଉଁ କାମ ସେ ତୁମ ପାଇଁ

ରଖନ୍ତି
ତାହା ଜଣାନ୍ତି ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ
କଲେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟ
କହିବାକୁ ହେବ ଓ
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମ
ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ହେବ ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି, “ଯାଆ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋର ଶିକ୍ଷ୍ୟ କର... । ମୁଁ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛି
ସେହି ସବୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ।”

ଯୀଶୁ ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ କରିବା ପରେ, ସେ ପବିତ୍ରଆୟାକୁ
ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ କଥା କହିବା ପାଇଁ
ସେ ତୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ, ଚାଳନା ଦେବେ ଓ
ବିଶେଷ ଶତ୍ରୁ ମଧ୍ୟ ଦେବେ ।

ମୁଁ ମୋ’ର
ସାଗମାନଙ୍କୁ
କହିବି ।

ଦେଖ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ବିଷୟଟି ମୋ ପ୍ରତି
ଘଟିଛି । ତୁମ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ
ତାହା ଘଟିପାରେ ।
ମୋ’ପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ
ବିଶ୍ୱାସ କରିପାର ଓ
ସିଜାନ୍ତ ନେଇପାର ।
ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଉଦ୍ଦୂର
ନିଶ୍ୟୟ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା
ଶୁଣିବେ, କାରଣ ସେ
ତୁମଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ।
ସେ ତୁମଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେବେ
ଓ ତୁମଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ
କରିବେ ।

ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ପୂଷ୍ଟକ ପାଠ କର
ଏବଂ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ରୋମାଞ୍ଚକର
ଅନୁଭୂତି ଲାଭ କର ।

ଅଧିକ ବିବରଣୀ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଘାନୀୟ ଠିକଣା ସହ ଯୋଗଯୋଗ କରନ୍ତୁ ।

Copyright © 1996 World Serve Ministries. All rights reserved
First published in Oriya, 1996. Printed in India, 2000

ORIY 504

Oriya